

ABSTRACT

This study discusses, in accordance with *İftarlık Gazoz* film, how dissident representation strategies produced an opportunity for the subordinate groups labelled as "lives with worthless loss" to be formed as "lives with worthy loss" "grievable" lives. The discussion particularly includes arguments about the representation of Adem, the film's main character who dies on the 61st day of his death fasting, as "lives with worthy loss" and "grievable". At this point, it is emphasised that the character is represented in accordance with "norms of similarity", "social norms", "national ideals". In the study, there is a debate about the establishment of a "life with worthy loss" and its relevance to social norms and ideals, and its relation between the political qualities and sanctity. The hegemony struggle between dominant groups and subordinate groups in the study is based on J.C. Scott's (1990) hegemonic interpretation. In this context it is seen that subordinate groups use the language, norms and values of the dominant in a way to serve to their recognition struggle and a resistance which goes on underhanded. In this respect, in the film *İftarlık Gazoz*, the prominence of the dominant language and social norms in the representation of Adem's character is regarded as a part of dissident representation strategies.

ÖZET

Bu çalışma, *İftarlık Gazoz* filmini ele alarak, muhalif bir temsil stratejisinin, egemenler tarafından “yaşanmaya değmeyen hayatlar” olarak işaretlenen tahakküm altındaki kişi ve grupların, “kayıpları değerli”, “yasları tutulabilir” hayatlar olarak kurgulanabilmeleri için nasıl bir imkan ürettiğini tartışmaktadır. Tartışma özellikle filmin baş karakteri olan, film evreninde ölüm orucunun 61. gününde hayatını kaybeden Adem’in “kaybı değerli” ve “yası tutulabilir” bir hayat olarak temsil edilmesine yönelik tartışmaları içermektedir. Karakterin “benzerlik normlarına”, “toplumsal normlara”, “ulusal ideallere” uygun bir şekilde temsil edilmesi tartışılır. Çalışmada “kaybı değerli” bir hayatın kurgulanması ile o hayatın toplumsal normlara ve ideallere uygunluğu, siyasal niteliği ve kutsallığı arasında ilişkiler olduğuna yönelik tartışmalara yer verilmiştir. Tahakküm altındaki gruplar ile egemenler arasındaki hegemonya mücadelesi kuramsal olarak J.C. Scott’un (1990) hegemonya yorumuna dayanmaktadır. Bu bağlamda tahakküm altındakilerin, egemenin dilini, normlarını ve değerlerini, tanınma mücadelesine ve alttan alta sürmekte olan bir direnişe hizmet edecek bir şekilde kullandıkları öngörülmektedir. Bu bakımdan *İftarlık Gazoz* filminde, Adem karakterinin temsiliyetinde egemenin dilinin ve toplumsal normların öne çıkması, muhalif temsil stratejilerinin bir parçası olarak değerlendirilmektedir.